

βαίως δὲν εἶχεν ὑπάρξει πρὸ αὐτοῦ, οὐδὲ, λαμβανομένων ὑπ' ὅψιν τῶν σχετικῶν περιστάσεων, ὑπῆρξεν ἕκτοτε οὐδὲ θὰ ὑπάρξῃ εἰς τὸ μέλλον.

Μεταξὺ τῶν διασῆμων ἀνδρῶν, οἵτινες ἐφοίτησαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦτο, ἀναφέρονται ὁ Εὐκλείδης, ὁ Ἀπολλώνιος καὶ ὁ Ἀρχιμήδης οἱ τρεῖς διασημώτεροι μαθηματικοὶ τοῦ ἀρχαίου κόσμου, εἰς ὧν τὰ συγγράμματα βασιζέται ἡ σήμερον γεωμετρία καὶ φυσική. Ἐπίσης ἐκεῖ ἐφοίτησεν ὁ Αἰγύπτιος φυσιοδίφης Ἡρων, ὅστις εἶναι ἐφευρέτης τῆς πρώτης ἀτμομηχανῆς (εἰς σχῆμα περιστρεφομένης σφαίρας) καθὼς καὶ τῆς κλεψυδρας, ἐνὸς ὑδραυλικοῦ ὄργανου μουσικοῦ καὶ μιᾶς ἐκσφενδονιστικῆς μηχανῆς κινουμένης διὰ πεπιεσμένου ἀέρος.

Ο ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΒΑΝΔΥΚ.

Ὁ διάσημος Ὁλλανδὸς ζωγράφος Βανδὺκ ἦτο μαθητὴς τοῦ Ροῦθενς, ὑπερφηανεύετο δὲ πολὺ διὰ τὰ ἔργα του.

Ἱστορεῖται ὅτι οἱ ἐπίτροποι ἐκκλησίας τινὸς ἀνέθεσαν ποτε εἰς αὐτὸν νὰ κάμῃ εἰκόνα τινα, τούτου δὲ γενομένου, μεταβάντες εἰς τὸ σπουδαστήριόν του, καὶ θεωρήσαντες αὐτήν, ὠνόμασαν αὐτὸν πυγμομάχον καὶ ἀνεχώρησαν μὲ ἀηδίαν.

Ὁ Βανδὺκ ἦτο τότε πολὺ νέος καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ τοὺς ἐκδικηθῇ. Μετὰ τινα καιρὸν περίφημοι τινὲς ζωγράφοι ἐπισκεφθέντες τὴν πόλιν ἐκείνην καὶ ἰδόντες τὴν εἰκόνα τοῦ Βανδὺκ ἐκήρυξαν αὐτὴν θαυμασίαν. Οἱ ἐπίτροποι τότε μεταμεληθέντες διὰ τὴν πρὸς τὸν Βανδὺκ συμπεριφορὰν των καὶ θέλοντες ν' ἀναπληρώσωσι τὴν εἰς αὐτὸν γενομένην ἀδικίαν, τῷ παρήγγειλαν νὰ ζωγραφίσῃ δύο ἔτι εἰκόνας. Αὐτὸς ὁμῶς περιφρονητικῶς ἀπήντησεν εἰς αὐτούς: «εἰς τὸ μέρος σας ἔχετε πολλοὺς πυγμομάχους καὶ δύνασθε εἰς αὐτούς νὰ παραγγείλητε τὰς εἰκόνας σας!»

— Ἡ ἀκόλουθος παράδοσις ἐπικρατεῖ μεταξὺ τῶν Ἰουδαίων περὶ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομῶντος. Ὁ τόπος, εἰς τὸν ὅποιον ἐκτίσθη, ἀνῆκεν εἰς δύο ἀδελφούς, ὁ εἰς τούτων, ὁ πρεσβύτερος ἦτο ἔγγαμος καὶ ὁ ἄλλος ἄγαμος. Ἐσπέραν τινα μετὰ τὸν θερισμόν, ὁ μεγαλύτερος εἶπεν εἰς τὴν σύζυγον του: «Ὁ ἀδελφός μου δὲν δύναται νὰ φέρῃ τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας, θὰ σηκωθῶ, θὰ πάρω μερικὰ ἀπὸ τὰ ἰδικά μου δεμάτια καὶ θὰ τὰ προσθέσω εἰς τὰ ἰδικά του, χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ ἐκεῖνος.»

Ἀλλὰ καὶ ὁ μικρότερος κινούμενος ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐλατηρίων εἶπε καθ' ἑαυτὸν, «Ὁ ἀδελ-

φός μου ἔχει οἰκογένειαν καὶ τὸ εἰσοδήματός του δὲν τὸν ἐπαρκεῖ νὰ συντηρήσῃ αὐτήν. Ἰδοὺ τί θὰ κάμω, θὰ σηκωθῶ τὴν νύκτα καὶ θὰ προσθέσω ἀπὸ τὰ δεμάτια μου εἰς τὰ ἰδικά του, χωρὶς νὰ μὲ ἐννοήσῃ.»

Τὸ πρῶτ' σηκωθέντες ἐθαύμασαν ἰδόντες, ὅτι τὰ δεμάτια των ἦσαν ἀνελλιπῆ. Τοῦτο ἐπανελήφθη τὴν ἐπομένην νύκτα καὶ τὴν ἐπομένην καὶ πάντοτε τὴν ἐπομένην ἡμέραν τὰ δεμάτια εὐρίσκοντο ἀνελιπῆ.

Πρὸς λύσιν τοῦ μυστηρίου τούτου ἕκαστος ἀπεφάσισε νὰ παραφυλάξῃ τὴν νύκτα, πρὸς θαυμασμόν των δὲ συννητήθησαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ φέροντες εἰς τοὺς ὤμους των δεμάτια, καὶ οὕτως ἐλύθη τὸ μυστήριον! Ἐπὶ τοῦ μέρους ἐκείνου δὲ τοῦ οὕτω πῶς καθιερωθέντος, ἐκτίσθη κατόπιν ὁ ναὸς τοῦ Σολομῶντος.

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΒΑΤΕΡΛΩ.

Τὸ Βατερλῶ εἶναι μικρὰ κώμη ἐν Βελγίῳ, κειμένη εἰς τὸ ἄκρον τῆς μεγάλης ἐκείνης πεδιάδος, ὅπου συνήφθη ἡ κρατερὰ μάχη, ἣτις ἔθεσε τέρμα εἰς τὸ στάδιον τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος. Ἡ πεδιάς αὕτη ἔχει καὶ ἄλλα χωρία, ἅτινα μάλιστα εἰς περισσοτέραν ἐπαφὴν ἤλθον μὲ τὰ διαμαχόμενα στρατεύματα, παρὰ τὸ Βατερλῶ διὰ τοῦτο οἱ Γάλλοι τὴν ὀνομάζουν μάχην τοῦ Λόφου Ἀγ. Ἰωάννου (Mont St. Jean), οἱ Ἀγγλοὶ ὁμῶς, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ ἱστορικοὶ, τὴν ὠνόμασαν μάχην τοῦ Βατερλῶ, ἐπειδὴ ἐκεῖ ἔγραψεν ὁ Βέλλιγκτον τὴν ἔκθεσιν τῆς μάχης.

Ὁ Ναπολέων, ὅστις κατὰ Ἀπρίλιον τοῦ 1814 εἶχε σταλῆ ἐξόριστος εἰς τὴν μικρὰν Ἰταλικὴν νῆσον Ἐλβαν, ἀκούων ὅτι οἱ Γάλλοι ἦσαν πολὺ δυσηρεστημένοι ἀπὸ τοὺς Βουρβόνους, ἐπανῆλθεν ἀπροσδοκῆτως εἰς Γαλλίαν τὴν 1 Μαρτίου 1815 καὶ ἔσπευσε πρὸς Παρισίους, ἐν μέσῳ τοῦ ἀπεριγράπτου ἐνθουσιασμοῦ καὶ συρροῆς τῶν παλαιῶν στρατιωτῶν καὶ φίλων του. Οἱ Βουρβῶνοι ἔπεσαν καὶ αὐτὸς ἀνέλαβε πάλιν τὸ αὐτοκρατορικὸν στέμμα. Ἡ νέα αὕτη βασιλεία του καλεῖται ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἡ Βασιλεία τῶν Ἑκατὸν Ἡμερῶν, διότι μόλις τρεῖς μῆνας διήρκεσεν.

Αἱ Εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις, αἵτινες τὸν εἶχον νικήσει καὶ ἐξορίσει, ἦτοι ἡ Ἀγγλία, Ρωσσία, Αὐστρία καὶ Πρωσσία, συνεδρίαζον κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐν Βιέννῃ. Αὕτη εἶναι ἡ καλουμένη Ἱερὰ Συμμαχία, ἣτις καὶ κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τόσον δυσμενῶς ἀντετάχθη.

Ἄμα ἤκουσαν ὅτι ὁ Ναπολέων ἐπανῆλθε καὶ